22/06/2023

Οι ξένοι

/ Γνώμες

Του Πρωτοπρεσβυτέρου π. Θεμιστοκλή Μουρτζανού, Δρ. Θεολογίας

Το εγκληματικό βούλιαγμα ενός πλοίου ανοιχτά των ακτών της Πύλου, με ευθύνη των δουλεμπόρων που μεταφέρανε στην Ευρώπη έναν μεγάλο αριθμό ανθρώπων που επιχειρούσαν να μεταβούν χωρίς νομιμότητα στην Ιταλία, ξανάφερε στο προσκήνιο το μέγιστο ζήτημα της απαξίας της ανθρώπινης ζωής.

Τι να είχαν άραγε στο μυαλό τους όλοι αυτοί οι άνθρωποι, κυρίως οι ενήλικες, όταν δεχόντουσαν, μολονότι οι ίδιοι, πιθανότατα, είχαν καταβάλει και αμοιβή στους σύγχρονους δουλέμπορους, να στοιβαχτούνε όπως οι Αφρικανοί σκλάβοι που μεταφέρονταν από την μαύρη Ήπειρο στην Αμερική, για να πουληθούν στα σκλαβοπάζαρα, κυρίως του Αμερικάνικου Νότου; Ήταν αρκετή η απελπισία στην οποία τους έχει οδηγήσει ένας τρόπος ανελεύθερης ζωής; Ήταν εν γνώσει τους ότι θα χρησιμοποιηθούν ως φτηνό εργατικό δυναμικό, ως σύγχρονοι σκλάβοι δηλαδή, στις αναπτυγμένες ευρωπαϊκές οικονομίες, αλλά, στο όνομα της επιβίωσης, ήταν αποφασισμένοι να το δεχτούνε; Ήταν στο πίσω μέρος του μυαλού τους η αντίληψη ότι ο «Αλλάχ» τους και το «κισμέτ» τους, το πεπρωμένο τους, περνούσαν από την λαθραία μετανάστευση και δεν μπορούσαν να πούνε όχι; Ήταν

διά της βίας που επιβιβάστηκαν στο καράβι αυτό, όπως και σε όλα τα πλοία και πλοιάρια; Ήταν οι υποσχέσεις κάποιων δικών τους, που τους έκαναν να παραθεωρήσουν την αθλιότητα των συνθηκών; Διότι αν οι φωτογραφίες δεν είναι κατασκευασμένες, ουδείς μπορεί να διανοηθεί ότι θα φάει και θα πάει στην τουαλέτα σε έναν χώρο στον οποίο δεν μπορείς να στρίψεις κυριολεκτικά. Μόνο οι πρόσφυγες από τους πολέμους, που επιβιβάζονται στα καράβια, για να γλιτώσουν τον θάνατο, ή οι Εβραίοι που οι Ναζί τους στοιβάζανε στα τρένα της ντροπής και τους πήγαιναν στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, δεν είχαν άλλη επιλογή. Εδώ ούτε τα προσχήματα δεν τηρούνται.

Διαβάστε τη συνέχεια ΕΔΩ